

Coast-to-Coast Australië - blog 4

Blog 4: Hitte, eh, warmte langs de Murray River

Hi guys!

Na de Nullarbor en een lang, taai stuk Eyre Highway, doken we de zonnige Gawler Ranges in. De Gawler Ranges zijn een soort Ardennen, maar dan met mooi weer en aardige mensen.

Het was gelijk weer flink klimmen. We besloten de avontuurlijke fietsers uit te hangen, en een track door de bush te nemen.

Het eerste stuk daar in de zonnige heuvels was leuk. We zagen kangoeroes, groot en klein, hele gezinnen. Vrolijk kwetterende kaketoos zwermden om ons heen, in allerlei kleurtjes. Boven ons was de hemel blauw. De weg werd al snel slechter. Eerst hobbelig en toen ronduit stenig, alsof je door een beekbedding fietste. We werden stiller en gingen steeds langzamer.

Op zeker moment passeerden we een huis en stormde een grote hond achter ons aan. Dat was al lang geleden, en ik had de vriendelijke viervoeters niet bepaald gemist. Hij achtervolgde ons een tijd, vaart maken konden we niet, maar gelukkig was het een hoop herrie en verder niet veel.

Nog weer verderop werd 'de weg' zo slecht dat we moesten lopen met de zware fiets aan de hand. Vonden we dit nog wel leuk eigenlijk? De vliegen hadden ons ook weer ontdekt. Toen we stopten met lopen om ons vliegen-netje op te zoeken, bleken we op een mierennest te staan, en voor we het door hadden, waren onze benen bezaaid met grote, bijtende mieren. Als een soort Popey-figuurtjes zetten we het op een lopen, onze benen alle kanten uitzwaaiend, radeloos van hitte, pijn en irritatie. Toen we iets verderop weer veilig waren, werden we aangevallen door vogels, wier nesten wij kennelijk te dicht naderden. Ze doken op ons hoofd af en we moesten het gevederde tuig met de fietspomp verjagen. Ik was als een kind zo blij toen we weer asfalt zagen, met de vertrouwde gevaren: langsdenderende road-trains en langsrazende auto's. Daarmee weet je tenminste waar je aan toe bent.

In het heerlijke, zondoorstoofde plaatsje Burra picknickten we aan een rivier in een park. Het was een aangename 35 graden.

Naast ons zat een troep kwetterende bejaarde dames, die per bus door South Australia reisden. Er was welgeteld 1 man in hun midden. Hij stond de hele tijd vertwijfeld om zich heen te kijken, alsof hij zich afvroeg waar hij eigenlijk in hemelsnaam was.

Toen we net in onze bammen haptten, kwamen twee 90-jarige dames poolshoogte bij ons nemen.

'Mooie dag, vinden jullie niet?' kraste een van hen.

'Een beetje heet,' zei ik, 'maar inderdaad mooi'.

'Heet?' lachten ze. 'Heet? Vind je dit heet?'

'Nou koud is het niet,' pruttelde ik.

'Dit is warm,' zei 1 van hen vermanend. 'Maar niet heet. In de zomer is het hier 48 graden,' vervolgde ze. 'Dat is heet' .

Dat kon ik niet ontkennen. Zo zie je maar: alles is relatief.

We vertelden over onze trip van Perth, dwars door Australië naar Sydney. Ze vonden het prachtig.

'En het is gezond!' riep de oudste van de twee, zich tot Aimée wendend. 'Kijk naar hem!' zei ze, mij aanrakend, 'hij heeft een huid zo glad als een baby! hahahaha.'

Toen boog de andere dame zich vertrouwelijk naar me toe en zei: 'Op het graf van mijn ouders staat: "Enjoy life, it's later than you think".

We waren het er alle vier over eens dat dat heel erg waar was, en ik geef deze levensles weer gratis en voor niks aan jullie door. Bij deze, geen dank.

Inmiddels fietsen we een avontuurlijke track langs de Murray River, al moet het avontuurlijkste nog komen. Het is nog immer 35 graden en zonnig. De Murray nodigt erg uit tot zwemmen, en locals raden dit ook ronduit aan. Een alleenreizende vrouw van 82 in een camper had er als kind leren zwemmen zei ze. Volgens Sabine, zus van Aimée, kan er weleens een verdwaalde krokodil in de rivier zitten, maar lokale mensen ontkennen dit met kracht. Hoe dan ook: we zullen hierover nog nader berichten ðŸ˜‰

Maar om te beginnen gaan we vanavond rond zonsondergang naar de oevers van de Murray, want dan komen hier in het plaatsje Renmark alle 'possums' schijnbaar tevoorschijn. Possums zijn schattige dieren. Ze noemen dit fenomeen hier 'De Possum Parade'.

Na alle kangoeroes en kaketoets is dat misschien wel eens een leuke verandering...

En dan verder langs de Murray vanaf morgen, in het heerlijke Australische voorjaar.

Gelukkig is het niet heet! (dat weten we nu immers!).

See ya, Amy en Gijs

